

Comunicat de presă:

Asociația ZervasArt.RO, afiliată Federației Române a Asociațiilor, Cluburilor și Centrelor UNESCO, în parteneriat cu Filiala Pictură București a UAP din România vă invită să vizitați SALONUL MIC BUCUREȘTI 2015, ediția a IX-a (SMB9 mixed media), „THE BOX”, care va avea loc la Centrul Artelor Vizuale, Galeria Căminul Artei (parter – etaj), Str. Biserica Enei nr.16, București, marți 21 aprilie, ora 19.00.

La deschidere au susținut un recital: Gabriel Bălașa și invitații săi.

Expoziția va fi deschisă în perioada 21 aprilie – 2 mai 2015 între orele 11.00 – 19.00 (S-D închis).

Critic de artă: Constantin Hostiuc

Curator: Ionuț Theodor Barbu

Artiști participanți:

ANGELICA ALEXA, ADRIANA BĂDESCU, MARIUS BARB, IONUȚ THEODOR BARBU, OLIMPIA HINAMATSURI BARBU, CARMEN BAZILESCU, ARINA CRISTINA BICAN, OANA BÎRCĂ, OTILIA BORȘ, ADRIAN BRANEA, AUREL BULACU, MARCEL BUNEA, MARIUS BURHAN, MIHAI CARANICA, RĂZVAN CARATĂNASE, HERMINA CASATA, DANA CATONA, ILIE CHIOIBAȘ, MARIA CIOATĂ, MIRCEA CIUTU, TEODORA COLTOFEAN, LIANA CORB, ELISABETA CRISTEA, MARIUS CRISTEA, HORIA CRISTINA, ELENA DĂSCĂLESCU, CRISTIAN DIACONESCU, MARINELLA DUMITRESCU, DRĂGULELEI ELENA DUMITRU, LIVIU EPURAȘ, DANIELA FRUMUȘEANU și JOANNE LUONGO, MARIA FURȚEA, VESA MARIANA GAVRILĂ, ALEXANDRU GHEORGHE, CRISTIAN GHEORGHITĂ, MARIN GHERASIM, PETRE EMANUEL GHERGU, CARMEN GÎTLAN, CONSTANTIN GRIGORUȚĂ, BERCU FELICIA GROSU, DOINA HORĂȚĂU, PETRONELA IACOB, IULIAN IFTODIU, CONSTANTIN OVIDIU IONESCU, ROXANA IOANA IONESCU, BOGDAN IORGA, IRINA IOSIP, CLAUDIA LAZĂR, CRISTINA LAZĂR, PETRU LUCACI, RODICA MAGDAN, RALUCA MANCIU, ALINA MANOLE, DANA ILEANA MARINESCU, VENUS MARIAN MATEESCU, COSMIN MATEI, EMIL MICA, RĂZVAN PAUL MIHĂESCU, ELENA MIHAIL, GEORGE PAUL MIHAIL, FLORIN MOCANU, MIHAI MOLDOVANU, LUCIAN MUNTEAN, MIRCEA MUREȘAN, CLAUDIA VIORICA MUȘAT, CRISTIAN NEAGOE, COSTIN NEAMȚU, LISANDRU NEAMȚU, CRISTINA NEDELEA, CIPRIAN PALEOLOGU, HORAȚIU DAN PANAIT, ANA MARIA PANAITESCU, SILVIU PARAȘCAN, ANDREI PĂRĂUȘANU, COSMIN PAULESCU, OANA PAVELESCU, LUMINIȚA PERȘA, MARIEA PETCU, VASILE POP NEGREȘTEANU, AURORA POPA, ANCA POPESCU, CORA POSTELNICU, CĂTĂLIN PRECUP, VASILE RAȚĂ, GHERASIM ALINA RIZEA, ANDREI ROMOCEAN, LIVIU RUSSU, ALEXANDRA ANDREEA RUSU, EUSEBIO SPÎNU, FLORIN STOENESCU, FLORIN STOICIU, IOANA LAVINIA STREINU, EMANUELA SZABO, FLORICA TĂNASE, VASILE TOLAN, ALEXANDRA TUDOSIA, OANA UNCIULEANU, ALEXANDRA UNGUREANU, MIHAI UNGUREANU, CORNELIA UNTILOV, DANIELA VASILIU, ROLAND VASILIU, NAIANA VATAVU, POPESCU NORICA VEȘCĂ, NICOLAE ZÎMBROIANU.

Membrii Comisiei de jurizare:

Emilia Persu, Cezar Atodiresei, Marius Barb, Constantin Hostiuc și Lisandru Neamțu

PREMIUL SMB9 mixed-media acordat de UAP din România:

BOGDAN IORGA

PREMIUL SMB9 mixed-media acordat de UAP din România:

DORINA HORĂȚĂU

Nominalizați pentru PREMIUL SMB9 mixed-media acordat de UAP din România:

OVIDIU CONSTANTIN IONESCU,

MIRCEA MUREȘAN

PREMIUL SMB9 mixed-media acordat de Filiala Pictură București:

MIHAI UNGUREANU

PREMIUL SMB9 mixed-media acordat de Filiala Pictură București:

MIRCEA CIUTU

Nominalizați pentru PREMIUL SMB9 mixed-media acordat de Filiala Pictură București:

CLAUDIA MUȘAT,

IULIAN AUGUSTIN IFTODIU

Constantin Hostiuc

Din laturile cubului, Salonul Mic, 21 Aprilie 2015, Căminul Artei

Cea de-a noua ediție a Salonului Mic aș așeza-o sub semnul căutării și redescoperirii normalității lumii artistice locale, a reintrării ei pe direcția bună, rodnică a lucrurilor, cu neputință de gândit în lipsa acelei nobile atitudini care în istoria civilizației s-a numit **philantropia**, iubirea de oameni, restrânsă mai recent la noțiunea - încă plină - de generozitate. Și înțeleg prin aceasta invitația adresată tuturor celor doritori de a fi prezenți aici, selecția critică necesară decelării celor mai bune contribuții creatoare (să-mi fie iertată „pledoaria” pro-domo, dar numai în baza unei alegeri critice bine motivate poate exista progres și ierarhie, pentru că valoarea în artă nu este democrație aplicată, elita nu are nimic de-a face cu numărul, ci numai cu selecția) și mai ales deschiderea uriașă a temei propuse, temă deodată reflexivă și estetică, de largă cuprindere, așa cum voi arăta în continuare.

Pot fi numite trei tipuri de referințe posibile la tema centrală a manifestării, „Cubul”, toate descriind natura duală a acestui obiect-pretext, ce se adresează deodată pământescului, concretului, dar și suprafirescului, ordinii spirituale (de observat că semnul crucii, care „rezultă” din desfășurarea cubului este în sine un semn al alăturării celor două lumi, terestră și celestă).

Pentru început, câteva vorbe despre ce anume înseamnă cubul în marile curente de gândire. Desigur, nu vom recapitula istoric întreaga devenire a acestei forme simbolice, dar considerăm obligatoriu de rememorat, ca instanțe culturale de mare forță **memoria platonice**, acolo unde cubul, pentru că descrie cele trei dimensiuni văzute și cunoscute ale lumii, este semnul pământului, respectiv **Cubul spațiului** din înțelepciunea iudaică, cu multiplele sale interpretări ale destinului și psihologiei umane personale guvernate de astre, zodii, numere – din punctul central al universului cunoscut, omul

este dominat de trei instanțe diriguitoare care îi modelează existența, iar cele 3 axe matematice devin 3 linii de evoluție. Să mai notăm și că pentru lumea orientală, pătratul și „dezvoltarea” lui, cubul, de regulă imperfect, este deasemenea un simbol al universului, al necuprinsului, al închiderii care ne / care ni se deschide.

De un mare interes pentru cotidianul de zi cu zi și pentru metamorfozele lui se dovedește a fi cubul zidit, arhitecturat în diferite variante, dintre care acelea istoric mitice cu mare rezonanță sunt templul elin sau cubicula romană, spații care păstrează sensul de spațiu privat, intim, de loc al secretelor descoperite sau bine disimulate. Mai spre zilele noastre, referința arhitecturală ne duce, în linii mari, fie la casele interbelice moderniste, geometrii raționale ridicate spre a adăposti destine moderne sub semnul funcționalismului sau la nu mai puțin faimoasele spații muzeale „clasice” intrate în conștiința publicului și a amatorilor cunoscători drept „cuburi albe”, adăposturi laice ale capodoperelor mai vechi sau mai noi. Aici am adăuga, desigur, ca referință culturală și culturală însemnată, altarul Kaaba de la Mecca, piatra sfântă a lumii mahomedane, semn puternic al prezenței și rezistenței unei culturi care a dat nu puține opere de artă patrimoniului universal.

Dar ceea ce ne interesează cu adevărat, cu greutate față de aceste spații care fac umbră pământului este mai ales contactul omului cu ele, umplerea spațiului de atitudine umană – poți fi centru al unei lumi care se auto-determină și a cărei rațiune ești, după cum poți fi și prizonierul acesteia, om închis. Pe de altă parte, poți fi **exterior** acestui clastru (fie străin, fie ins izgonit, fie cel care poate privi, cu detașare, întâmplările din cubul stăpânit prin vedere și înțelegere). Construcția-cub revelează, astfel, dubla natură a arhitecturii (de spațiu exterior și spațiu interior) și atrage atenția asupra acestei discipline ca fenomenalitate, pentru care zidul este în cele din urmă transparentă, element care separă și unește, mediu, construct mental înainte de a prinde carne, uneori independent de materie. Căci arhitectura, la bază, este idee.

În cele din urmă, ne vom face datoria de a semnală unele repere estetice cunoscute, căci nu îndoim că artiștii participanți la expoziție vor fi răsfoit din nou albume de artă în căutarea unui dialog cu istoria artelor, unde au putut revedea cubul deformat și pătratul magic din **Melancolia** lui Durer (1514), s-au putut gândi la camerele obscure ale maeștrilor flamanzi și renascentiști italieni, l-au revăzut cu ochii minții pe David al lui Michelangelo prizonier în cubul pietrei, au revizitat câteva idei și capodopere ale cubismului, cu deosebire Cutiile duchampiene din 1914 și 1936, și vor fi reținut, fără doar și poate, strania operă a lui Dali din 1954, **Crucificarea în Hipercub**, prilej de numeroase studii și speculații în înalta lume a ideilor aplicate artei. Nici spațiul românesc n-a rămas dator temei, sculptura lui Paul Neagu a cochetat îndelung, în încercarea de

a-și stabili temeiurile, cu geometriile raționale și estetice ale cubului, așa cum s-a putut vedea recent în una din expozițiile dedicate artistului de la Galeria Unarte. Dincolo de toate acestea, viața atinsă de estetic, uneori și de metafizic, ne reține atenția cu banalele jocuri de zaruri (ale căror conotații de luptă sau de întâlnire cu destinul sunt binecunoscute), cu disciplina secretă a cubului rubic ori ne poate șoca prin ipostaze care țin de domeniul extraordinarului în genul artefactului-cub descoperit la Salzburg, dotat cu un câmp gravitațional propriu, pentru o vreme aflat în Muzeul din Linz, mai apoi dispărut. Toate acestea ne revelează un aspect cumva mitic și mistic al cubului, ca prezență și semn de hotar între lumile văzutului și spiritului, ale concretului și gânditului, semn care adăpostește în el viață, mișcare, tensiune, forță ziditoare și poetică. Sunt motive întemeiate, cred, pentru a încheia această „aventură” a redescoperirii geometriei care se auto-închide cu „Lecția despre cub” dăruită nouă de unul dintre cele mai mari spirite ale acestui loc, încununatul cu premiul Herder poet Nichita Stănescu:

„Se ia o bucată de piatră / se cioplește cu o daltă de sânge,
se lustruiește cu ochiul lui Homer, / se răzuiește cu raze / până cubul iese perfect.
După aceea se sărută de nenumărate ori cubul cu gura ta, cu gura altora /
și mai ales cu gura infantei.
După aceea se ia un ciocan / și brusc se fărâmă un colț de-al cubului.
Toti, dar absolut toți zice-vor :
- Ce cub perfect ar fi fost acesta / de n-ar fi avut un colț sfărâmat!”